प्राचीनव्याकरणम्

आचार्यद्वितीयवर्षम्

तृतीयसत्रार्द्धम्

द्वितीयपत्रम्(1331)

अस्य पत्रस्याध्ययनेन निम्नलिखिता फलावाप्तिः-

1. धातोः सामान्य-विशेषार्थज्ञानेन व्यवहारवाक्ये समुचितधातुचयनसामर्थ्यम्।
2. वाक्यार्थे किं विशेष्यं, किं विशेषणं, कीदृशश्च तयोः सम्बन्धः इति ज्ञानेन वाक्यार्थावबोधशक्तेः विकासः।
3. पारम्परिक-शाब्दबोधरीतेः अभ्यासः ।
4. तिङां, तिङन्तानां च शब्दानां स्वरूप-तदर्थयोः बोधेन वाग्व्यवहारे समुचिततिङन्तपदप्रयोगकौशलम्।
5. सुप्प्रत्ययार्थस्य वाक्यार्थबोधदृष्ट्या अधिगमेन वाक्यार्थकरणे प्रावीण्यम्।

द्वितीयपत्रम् (2331)

अस्य पत्रस्याध्ययनेन निम्नलिखिता फलावाप्तिः-

1. धातोः सामान्य-विशेषार्थज्ञानेन व्यवहारवाक्ये समुचितधातुचयनसामर्थ्यम्।
2. वाक्यार्थे किं विशेष्यं, किं विशेषणं, कीदृशश्च तयोः सम्बन्धः इति ज्ञानेन वाक्यार्थावबोधशक्तेः विकासः।
3. पारम्परिक-शाब्दबोधरीतेः अभ्यासः ।
4. तिङां, तिङन्तानां च शब्दानां स्वरूप-तदर्थयोः बोधेन वाग्व्यवहारे समुचिततिङन्तपदप्रयोगकौशलम्।
5. सुप्प्रत्ययार्थस्य वाक्यार्थबोधदृष्ट्या अधिगमेन वाक्यार्थकरणे प्रावीण्यम्।